

Edebiyat Defteri

ayşe gören -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Haziran 2021 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

AVUNTU

Düşledim sustum bekledim
Yorgunluk uzaktan seslendi
sessizlik kibriyle gülümsedi
Kalbimin sesi duyulmadı
Ben kimseyi görmedim
Kimse beni bilmedi
Baktım ama görmedim
Duydum da işitmedim
Yazdım da yazamadım
Şiir beni sevmedi
hiç oldum, hiçlikle avundum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898388/avuntu.html>

AYDINLIK PENCERE

Her yanını kaplamışken koyu bir karanlık,
Bir el uzanır, açar aydınlığın penceresini.
Gözlerin kamaşır bakamazsın birden gün ışığına,
Korkarsın, şüphe edersin .
Aydınlık mıdır gördüğün?
Yoksa aydınlık penceredeki yansıman mıdır?
Serçeler toplanmıştır aydınlık pencerede
Bir şarkıyı cıldaşrlar ,özlediğin ama unuttuğun
Hatırlarsın birden sözlerini.
Sende söylersin serçelerin şarkısını.
Söyledikçe şarkıyı ,çiçekler açar rengarenk
Ağaçlar yeşiller giyer, rüzgar ılık çalar keyifle.
Saçların savrulur, gülümseyerek...
Tutarsın sana uzanan aydınlık eli,
Sımsıcak bir rüya sarar her yanını.
Sevgi akar içindeki karanlığa...
Tüm sırlarını düğümlerini çözer bir bir
Akıtır içinde biriktirdiğin irini
Sakladığın sevgini...
Aydınlık pencere sonuna kadar açılır, diğer eliyle tutar seni.
Verirsin,korkusuzca bu defa elini .
İşte o zaman belirir karşında dostunun aydınlık yüzü
Akarsın bir yağmur damlası gibi aydınlık olursun
Yağarsın dostluğun topraklarına....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899258/aydinlik-pencere.html>

ÇOCUĞUM

Bir damla vurdu cama
Ardından bir damla daha
Vurdu kalbimde hızlıca
Ardından bir daha bir daha...
Karanlık hakimdi odamda
Birde yağmurla kalbimin
Yeknasek nağmeleri
Bir çocuk ağladı sonra
En yakınımda, yanımda.
Elveda dedi bir melodide sanatçı,
Usulca elveda...

Neye elveda, kime elveda?
Yaşananlara, anılara,
Yoksa karanlığa mı?
Ağla çocuğum ağla.
Şimdi doyasıya, özgürce.
Kimse yok bak yanında
Sadece sen ve ben varım.
Sen bana, ben sana
Yağmur bize ağlasın bu gece özgürce...

Aksın gözyaşların bu sefer
Dünyaya yağmura.
Buluşalım artık çocuğum
Yağmurun altında,
Koşalım, sen bana
Ben bana kavuşalım artık!
Unutulmuş, unutturulmuş
Hoyrat çiçeğim.
Koklayayım seni doyasıya.
Paylaşalım umutlarımızı,
Yeniden renklensin yaprakların.
Gülsün gözbebeklerin,
Yıldızlar gibi parlansın, gecenin karanlığında...

Korkma çocuğum korkma!
Bak ben varım yanında.
Kaldır o utangaç başını dünyaya,
Uzat minicik ellerini umutlarına.
Yumma ceylan gözlerini,
Aç artık!
Açta gör içindeki gerçekleri,
Yalanları, korkuları suskunluğu.
Sev içindeki hüznü, ezilmişliği.
Nefret etme sakın çocuğum.
Utanma kendinden.
Sen ne cinayet işlemiş bir suçlu,
Ne de sevgi bahçesinden Aşk çalan bir hırsızısın...

Bak aynada kendine çocuğum
Gör kendini.
Ne görüyorsun çocuğum?
Görünmezlik, aynasında.
Kimsenin görmediği, göremediği...

Bir çocuk görüyorsun çocuğum
Sirtında okul çantası umutlarla yüklü.
Elinde bez bebeği annesini özleyen,
Saçları dağılmış taranmayı bekleyen,

Yanakları solmuş, öpölmek isteyen,
Önlüğü kirlenmiş, yıkanmayı bekleyen.
Ayakkabıları çoktan eskimiş,
Hani yenileri diyen.
Bak çocuğum bak!
Gözlerinin içine bak!
Bak sana ne söylüyor, gözleri?
Ne ne soruyor sana?
Neredeymiş mi evi,
Hanımıymış onu dinleyen anası, babası,
Hiç okşanmamış mı saçları, yumuk yumuk elleri.
Öpölmemiş mi yanakları,
Desteklenmemiş mi hiç umutları, aşkları.
Hergün susturulmuş mu en masum gülüşleri,
Kanatsız mı kalmış
Özgürlük kuşları, martıları.
Kocaman okyanusta yalnız mı kalmış can simitsiz.
Yüzmeyi öyle mi öğrenmiş çocuğum,
Görünmezlik aynasındaki çocuk?
Güneş doğuyor kayboluyor aynadaki çocuk.
Hava karardı.
Gece geldi yine, bak geldi çocuğum.
Görünmezlik, bilinmezlik aynasındaki çocuk...

Ne kadar sarsanda yaralarını çocuğum
Hep kanıyor değil mi?
Öyle derinler ki,
Dipsiz kuyular yanında
yağmurların açtığı çukurlar gibi kalıyor...
Sar çocuğum sar daha çok sar.
Doldur çocuğum doldur.
İçindeki boşluğu umutlarla, aşklarla
Hasretlerle, sevgiyle.
Belki bir gün doldurursun içindeki boşluğu, yalnızlığı.
Güldürürsün aynadaki küskün çocuğu.
Güldürürsün beni ve seni.
Tanıdın mı aynadaki çocuğu beni
Yani seni.
Tanıdın değil mi çocuğum?
İçindeki beni, seni...

Bak gökyüzüne yağmur yağıyor,
Yağsın.
Gördün mü oradaki gökkuşağını?
Binbir çeşit renklerini.
Kanadına kavuşmuş minicik serçeyi
Nasıl da uçuyor sonsuzluğa doğru coşkuyla,gururla.
Birşeyler bulmuş karanlık gecede
Yazmış nazlı kanatlarına kocaman pembe harflerle.
Seni bende, beni sende bulduğunu...

Bir damla,bir damla daha
Ardından bütün damlalar vurdu
Odama, duvarlarıma, eşyaya
Vurdu kalbim de hızlıca,
Özgürce bu defa bir daha bir daha.
Karanlık hakimdi odamda
Bir de yağmurla senin kalbinin yeknasek nağmeleri.
Ve ben çocuğum ve ben...

[italik][/italik][ikiyanayasla]

Kaynak:

SESSİZ ÇIĞLIK

Bakıyorum dünyaya umut dolu gözlerimle
Usanmadan hergün...
Yarınları bekliyorum sevgiyle, sabırla.
Ama hergün...
Sevgimi sunuyorum evrene,
En yakınımdaykine.
Anlamıyorlar bir türlü
Ya da
Ben anlatamıyorum içimdekileri...
Haykırıyorum her bakışımla,
Her dokunuşumla.
Sözcüklerim anlamını yitiriyor
Susuyorum...
Sesizliliğimle haykırıyorum!
Ne olur sevelim birbirimizi,
Herşeyi ama herşeyi.
Sesim yankılanıyor sessizliğin duvarlarında...

03/07/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908399/sessiz-ciglik.html>

EY İNSAN

Biraz duraksa,
Nereye koşuyorsun böyle delice.
Böyle koşarken,
Göremezsün dünyadaki güzellikleri.
Dur!
Bak, güneş doğuyor eşsiz görkemiyle.
Bırak.
Aksın kalbine ışığı.
Sakin ol, korkma!
Yavaş yavaş al nefesini,
Solu hayatı, içine al.
Al ki anlayasın yaşadığını.
Bir kuş ol!
Çırp kanatlarını.
Bir ağaç ol!
Bu güne yeşert yapraklarını
bir göl ol!
Sabırla dur yerinde
Bekle balıkçıyı, kayığı
Bir çocuğun damlalarını okşamasını...
Bir uçurtma ol!
Bırak kendini rüzgarlara.
Bir kar tanesi ol!
Düş içine en karanlık noktana.
Yağmur ol!
Bu güne yağ.
Bir şarkı dolansın diline,
Sevmeyi hatırlatsın sana
Hayatı ve Dünya'yı.
Bırak endişelenmeyi,
Yarınlara yetişemezsin
Sen sadece yürü.
Bu günü yaşa doya doya.
Yarınlara sana gelecektir
Korkma.
Dur koşma!
İnsan olduğunu unutacaksın
Koşarken böyle delice.
Rüzgarların saçlarını ağarttığını göreceksin
Aynaya baktığında
Mutsuzlukla kaplı yüzünde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908763/ey-insan.html>

SEN BENİM EN İYİ ARKADAŞIM

Sen benim en iyi ,arkadaşım,
Yüreğimdeki gücüm
Aynadaki gülen yüzüm
Gözlerimdeki hüzsün annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Ne zaman düşsem kaldıran el
Saklanlandığım en kuytu yer
Umutsuzluğumun umudusun annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Hep yanımda duran
Saatini hep bana göre kuran
Herşeyini verendin annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Ne kadar üzsemde seni
Yaralسام sözlerimle kalbini
Sarılarak affederdin annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Mutluluktan uçuşurken eteklerim
Uzaktan seyreder susardın
Sevinçlerim canına can katardı annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Dertlerimin ortağı pes etme diyenim
Yenilgilerimde baş kaldıran direncim
Çelikten irademdin annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Herkes terk ettiğinde beni
Kucağını açıp bekleyen yuvam
Huzurun kaynağıydın annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Gördüğüm ilk bakış, tattığım ilk sevgi
Sığındığım ilk kucak,yaslandığım ilk omuz
Sen güvendiğim ilk insandın annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Yorulmayan yoldaşım
Uykusuz geceler geçirenim
Üzerime şevkat yorganı örtendin annem.

Sen benim en iyi arkadaşım,
Kelimelere sığmayan sevdam
Umutların umudum, yarınlarım senin
Ödeyemeyeceğim emeksin canımsın annem....

14/07/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908961/sen-benim-en-iyi-arkadasim.html>

BENİ BEKLEME

Beni bekleme bu gece
Ben ben de deęilim.
Seni aramaya gidiyorum bu gece
Sen sen de deęildin.
Beni bulmak için seni bulmak lazım,
Nerdesin?

Beni bekleme bu gece
Kuracağım çilingir soframı,
En kuytu kıyıya.
Seni bekleyeceđim her kadehte...

Beni bekleme bu gece
Açacağım kanatlarımı bulutların üstünde
Uçacađım Haliç'e, Ortaköye.
Seni arayacağım hiç uyanmayan uyku çiçeğinde...

Beni bekleme bu gece
Koşacağım hiç ulaşılmayan ufuklara, şafaklara.
Tutacağım elinden rüzgarın, saçlarını okşamak için
Yarışacağım lodos rüzgarlarıyla...

Beni bekleme bu gece
Güzel meleđim, hiç solmayan aşk çiçeğim.
Uçurum kenarlarında açan kardelenim
Seni bulmadan gelmeyeceđim bu gece.
Beni sende.
beni bekleme bu gece...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910583/beni-bekleme.html>

GECE YARISI

Görmesinler istiyorum içimi
Her bir kayıpta; içimde açılan yaraları, kanamaları...
Ellerimden kan damlıyor hala
Ve benim yapacak hiç bir şeyim yok,
Her yanım kan..
Uyanıyorum,
Bir rüya gördüm galiba diye düşünüyorum
Yoo,hayır bir kabus bu!
Yalnızlık...
Ve korku iyice yerleşiyor.
Gecenin bu saatinde uyandıracak
Bir tek kimsem bile yok
Düşünüyorum
Yalnızım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911031/gece-yarisi.html>

İNAT

Demir parmaklıklar bir bir bükölse
Bu gece şiirler yazmayacağım.
Duvarlar yüzüme bin kez tükürse,
Bu gece şiirler yazmayacağım.

Fırtınalar kopsa, yağmur delirse,
Bu gece şiirler yazmayacağım.
Bülbüller ağlasa,güllerim ölse,
Bu gece şiirler yazmayacağım.

Denizler delirse,gökler gürlerse,
Şimşekler çakıp ta kalbime inse
Beni sevdiğini tüm dünya bilse
Bu gece şiirler yazmayacağım.

Sussan da karşımda bir ömür boyu,
Gözyaşın öpse de yanaklarını,
Saçların örtse de ayaklarımı,
Bu gece şiirler yazmayacağım.

Dikenli tellerle beni dövsen de,
Kör kuyulara zincirlesen de,
Ay yüzlü yarım diye övsen de,
Bu gece şiirler yazmayacağım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912299/inat.html>

BİN DÜŞÜNCE

Aklımda kırk düşünce olsa diyorum
Ama ne yazık ki yok!
Aklımda bin düşünce
ve yağmurun,
Toprakta bıraktığı izler gibi
Senin de
Bende bıraktığın izler var...

Aklımda kırk düşünce olsa diyorum
Her biri
Ayrı bir mutluluğa ait.
...Olmuyor.
Yine aklımda bin düşünce.
Seni arıyorum,
Bulamıyorum.
Bulduğum tek şey içimdeki boşluk...

Aklımda bin düşünce kırkını arıyorum sadece.
Kayıp kırk düşünceyi arıyorum, bulamıyorum.
Aklımda kırk düşünce ama en önemlisi sen,
Diyemiyorum...

Aklımda bin düşünce
Birincisi sen,
Binincisi sen.
Birincisi gel diyor,
Binincisi dur.
Ben ikisinide yapamıyorum
Yağmurlarda yağmıyor artık!
Ağlayamıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912857/bin-dusunce.html>

KAPILAR

KAPILAR

Dünya...

Dünyayı düşündüm bugün.

Üzerinde yaşayan tüm canlı ve cansız varlıkları.

İlginç olan insandı sadece...

Çözumsuz bir muamma...

Öylece duruyordu besin zincirinin zirvesinde.

Asıl daha da ilginç olanı, insanın insanı çözme isteğiydi.

Her bir insanın, diğerinde kendisinden bir parça bulabilme özlemi ve çabası.

Peki bizi hangi duygu sürüklüyordu bu isteğe!

Birden kapılar geldi aklıma.

Kapılar ne alaka demeyin şimdi..

Tüm kapılar ilginç bir merak uyandırır her insanda.

Çünkü kapının arkası bilinmezdir.

Bilinmezlik ise bizi büyüleyen ve arkasından sürükleyen tek duygu

Her insan bir kapıydı diğerine göre. Açılmayan her kapı gizemli ve arzulanandı içten içe...

Bazen kapıyı çalar ve içeriye gireriz.

Bazen de dışarıdan bakar, o kapıyı çalmaktan korkarız.

Açtığımız her kapı yepyeni bir dünyada yolculuk yapmaktır aslında.

Ama her yolun bir sonu vardır diye düşünürüz.

İşte burada yanılıyorz apaçık. İnsan denen varlığın bir sonu yok.

Ondaki yolların da.

Sadece bizim bilgimiz sonlu ve sınırlı. Ne kadar biliyorsak o kadar yol buluyor ve bilinmezliğe bir kapı açabiliyoruz.

Çünkü asıl isteğimiz kendimizi bulmak, kendimizle buluşmak. Kendimizi bulmak için o kadar uzağa gitmeye gerek yok ki.

Yapmamız gereken tek şey, kendi kalbimizin kapılarını çalmak ve açmak..

Oradaki tüm mutlulukları bir çırpıda kucaklamak.

Dertleri, tasaları, hüznüleri bir süreliğine de olsa uzaklara fırlatmak..

Yaşamak, kılı kırk yarararak yürümek bir kumsalda.

İzlemek sonsuzluğu, martıları, canlıları.

Nefes almak özgürce. Yalın ayak yürüdüğüne şükretmek tam anlamıyla.

Yaşamak kırık bir plaktan eskimiş şarkıları dinleyerek yenilenmek.

O iki kapılı handan içeriye girip 'hey işte ben geldim' diyebilmek.

Sonrasını asla düşünmeden.

Bir sonraki yaşama doludizgin, ama dolu dolu gidebilmek..

Aşkla, sevgiyle ve elbette ki hep yaşama isteğiyle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/913639/kapilar.html>

uzak

Bir kenar süsü gibiydin,
Çirkin hayatımın kıyısında duran..
Ellerini uzatsan, dokunsan
Belki güzelleşirdin çirkinliğimin içinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/914564/uzak.html>

SİTEM/SİZ

Bir ağlasam, bir gülsem,
Demokratik olurdu o zaman hayat
Bin ağlayıp,bir gülünce,
Eylem yapıyor gönlüm isyan bayrağı elinde...
Şimdi ben nasıl inanayım hayatın eşitliğine
Kuru ekmeği bulamayan çocukları görünce
Demokratik ve eşitlikçiyiz hepimiz
Söze gelince.
Aç çocuklar uyumuyor
Beden ısınmıyor
Kalpler buz tutuyor
Hayatın eşitsizliğini öğrendikçe...

Bana dokunmayan yılan bin yaşasın diye diye
Küskünüz hepimiz birilerine
En çokta kendimize.
Yüreğimize...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916277/sitem-siz.html>